

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਪੀਲੇਟ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਧੀਸ ਭਾਰਗਵਾ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ, ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਆਫ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਿਬਾ ਮਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਸੀਵਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਇਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਆਰ.ਐਸ.ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣ, ਦਿੱਲੀ, -auqrvwdl [

1950 dy Awrfr nMbr 32 qoN dUjl ApII

ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ (v AwP 1920) ਸੈਕਸ਼ਨ 75 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਅਪੀਲ-ਜਦੋਂ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 75 (1) ਵਿੱਚ "ਫੈਸਲਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 75 (i) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ।

ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ.ਮਧੋਕ, pihlw drjw ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ.ਬਿੰਦਰਾ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 10 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ 50 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

gurdyv ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1926 ਦੇ ਸਿਵਲ (ਦੀਵਾਨੀ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦੱਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 1,66,570 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਆਨੇ ਚੰਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ

ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ । ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਸੂਟ) ਵਿੱਚ 5 ਅਗਸਤ 1929 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ 0-14-0 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 1,66,570 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ 3/4 ਹਿੱਸਾ ਆਰ.ਐਸ. ਬਾਡੂ ਸ਼ਾਹਬੁੱਲਾ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਾਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋ-ਰੇਟਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ Awr.AYs. ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ । ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 3,344 ਰੁਪਏ ਮੁਦੱਈ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇ ।

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 1926 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ, ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਸੀਵਰ ਨੇ 1929 ਦੀ lwhor ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2699 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ।

16 ਨਵੰਬਰ 1933 ਨੂੰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਕਰੀਸੁਦਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, 5^{ਵੀਂ} ਅਗਸਤ, 1929 ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਆਨੇ ਚੋਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੇ ਉਸ ਉੱਪਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰੁਪਏ 1,66,570/-ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲੇ ਲਈ ਲਾਲਾ ਸ਼ਿੰਬਾ ਮੱਲ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ dohW AdwIqW iv`c ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1929 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2699 ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਲਾਲਾ ਸ਼ਿੰਬਾ ਮੱਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ AYkslikauitMg ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ

ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ । ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਬਾਂਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਰਾਇਲ ਹੋਟਲ, ਕੁਈਨਜ਼ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ AwnW ਚੈਦਾਂ ਪਾਈ ਛੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । AYkslikauSn ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ 1,09,000 ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ । ਇਹ ਆਗਿਆ 1933 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 701 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ 1,09,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੁਪਏ 1,09,000 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ੀ 13 ਮਾਰਚ 1934 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1938 ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1938 ਤੋਂ 26 ਜੁਲਾਈ 1948 ਤੱਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਪਿਛਲੀ ਦੱਸੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਸੀਵਰ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਅਧੀਨ 1,09,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਲਾ ਸ਼ਿੱਬਾ ਮੱਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ : -

- (1) ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ?
- (2) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

- (3) ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ?
- (4) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 144, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. duAwrw rok id`ql gel hY ?
- (5) ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ?

1948 ਦੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰ.7 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਿਬਾ ਮਲ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ।

23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਮੈਸਰਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਬਾ ਮਲ-ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਸੀਵਰ ਬਖਸ਼ੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20 ਜੁਲਾਈ 1950 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 1949 ਦੀ ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 83 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰਸੀਵਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸ਼ਿਬਾ ਮਲ-ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਬਖਸ਼ੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਸ.ਏ.ਓ. 1950 ਦਾ ਨੰਬਰ 32, ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ.ਏ.ਓ. 1950 ਦਾ ਨੰਬਰ 32, ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕੋਈ ਲੈਣਦਾਰ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਲਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗਾ:-

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਹੁਕਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ, ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਹੇਠ ਇਕ ਅਧੀਨਸੱਬ ਜੱਜ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜ੍ਹਤ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਦੀਵਾਨੀ ਦੰਡ ਸਹਿਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਪਰ ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮੱਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਲਸਾਨੀ ਵੈਕਟਾ ਰੈੱਡੀ (1) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮੱਪਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਲਸਾਨੀ ਵੈਕਟਾ ਰੈੱਡੀ (1), ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ ਵੈਡਸਵਰਥ, ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 75, ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ

ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ ।, ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨ-ਸੇਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇਨਸੇਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਨਸੇਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮੱਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਕਟਾ ਰੈੱਡੀ (1), ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਵਾਮਨਰਾਓ ਦੇਓਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ ਜੈਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਜੋ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ । ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ।

ਵਾਮਨਰਾਓ ਦੇਓਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ ਜੈਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ:-

(1) ਧਾਰਾ 4, ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੇਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 75 (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੇਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ? ਧਾਰਾ 75 (1) ਵਿੱਚ 'ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਸੀਮਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?

(2) ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਬੇਸ, ਜੇਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 2 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 75 (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ 'ਫੈਸਲਾ' ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਦਰਅਸਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਆਰਡਰ' ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ xx ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੁੱਦੇ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਸਟਰੈਂਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 479, ਸਮੀਕਰਨ 'ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਹੈ।"

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਵਿੱਚ 'ਆਰਡਰ' ਅਤੇ 'ਫਾਇਨਲ ਆਰਡਰ' ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ "ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਦੇ ਉਲਟ "ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ivDwn sBw dy swhmxy sl [Aijhw hox krky, AYkt dl Dwrw 75(1) iv`c Sbd 'AMiqm' pihlw Sbd 'ਫੈਸਲਾ' vrqx dl Bul jwxbuJ ky klql gel hovygl [ikxy vl siQql iv`c, swfy kol ivDwn sBw dy 'PYsly' Aqy AMiqm PYsly dy iv`c AMqr hY [mYN AYkt dy PYsly 75(1) iv`c hox vwly pRgtwvy dy PYsly dl ivAwiKAw krn lel pwbMd hW ijs dw mqlb myry lel jW PYsly dy mOsm iv`c ieh AMiqm hY jW hor [

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ 23 ਫਰਵਰੀ 1949, ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮੱਪਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟਾ ਰੈੱਡੀ (1) ਦੀ ਸਹੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ Aqy ieh ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕੇ. ਲਕਸ਼ਮੱਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ

ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਕਟਾ ਰੈਂਡੀ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, 20 ਜੁਲਾਈ 1950 ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

6ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ
(ਅਨੁਵਾਦਕ)